

НАПРЯМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ

Наявна сьогодні система забезпечення місцевих бюджетів достатніми фінансовими ресурсами для виконання функцій, покладених на органи місцевого самоврядування, не відповідає потребам громад, не створює фінансове підґрунтя сприятливого життєвого середовища, необхідного для надання мешканцям територіальних громад якісних та доступних суспільних благ та послуг, а децентралізація бюджетної системи України нині є незавершеною. У зв'язку з цим постає необхідність вироблення такого механізму, який визначив би нові принципи проведення подальшої бюджетної децентралізації, що забезпечить зменшення ролі держави у фінансовому забезпеченні розвитку громад та регіонів із паралельним створенням можливостей для зміцнення автономності місцевих бюджетів [1].

На шляху проведення політики фінансової децентралізації в контексті пріоритетних трендів сталого розвитку територіальних громад України за умов євроінтеграційних процесів доцільно здійснити такі кроки [2]:

- підвищити роль місцевих органів в управлінні розвитком регіонів, посилити їх активність у створенні умов для активізації потенціалу економічного розвитку та зростання, залучення інвестицій, щоб на місцях мати джерела наповнення місцевих бюджетів;

- сформулювати методологію обрахунку рівня бюджетної децентралізації, щоб мати змогу проаналізувати ступінь задоволення потреб місцевих бюджетів у коштах та оцінити ефективність надання й витрачання бюджетних коштів;

- завершити реформування системи охорони здоров'я, освіти, соціального захисту та адміністративно-територіальну реформу з огляду на пріоритетність принципів децентралізації та субсидіарності;

- створити умови для активізації розвитку малого та середнього бізнесу в регіонах через впровадження у цій сфері європейських стандартів;

– переглянути склад доходів місцевих бюджетів з метою збільшення власних надходжень та зменшення трансфертів з державного бюджету;

– підвищити ефективність місцевих податків та зборів, зокрема вдосконалити функціонування податку на нерухомість;

– стимулювати органи місцевого самоврядування до участі в міжнародних проектах, проведенні конкурсів кращих пропозицій щодо вирішення місцевих питань, під які можна залучити кошти міжнародної технічної допомоги;

– забезпечити місцевими державними адміністраціями захист прав інвесторів, надати гарантії щодо стабільності умов ведення бізнесу;

– підвищити принциповість та свідомий вибір обрання голів і депутатів місцевого самоврядування, які спроможні зосередитися на потенціалі громади, а також реалізовувати проекти розвитку, що дадуть нові робочі місця й податки.

Нагальною проблемою сьогодення, яка потребує комплексного вирішення є глибока розробка, директивне затвердження і втілення у життя алгоритму розподілу бюджетних ресурсів між усіма рівнями бюджетної системи з метою забезпечення стійкості та зростання дохідної бази місцевих бюджетів України [3, с. 7].

Вжиття цих заходів дасть можливість не лише підвищити самостійність місцевих бюджетів, але й досягнути сталого розвитку територіальних громад України та успішно інтегруватися в Європейське економічне співтовариство.

Література:

1. Про схвалення Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 01.04.14 р. № 333-р. URL: [http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/333-2014 %D1 %80](http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/333-2014%D1%80) (дата звернення: 15.11.2019 р.).

2. Про добровільне об'єднання територіальних громад: Закон України від 05.02.2015 р. № 157-VIII. URL: [http:// zakon3.rada.gov.ua/laws/show/157-19](http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/157-19) (дата звернення: 15.11.2019 р.).

3. Юрій С. І. Фінансова парадигма місцевого самоврядування. *Світ фінансів*. 2004. №1. С. 6 – 14.